

'Ik durf de verwarming nauwelijks aan te doen'

Cristi (51, 'liever geen achternaam') heeft tranen in de ogen. 'Wat moet ik?

Weet jij het?' De alleenstaande moeder van een dochter van 15 moet rondkomen van een bijstandsuitkering. Haar nieuwe energierekening maakt dat onmogelijk.

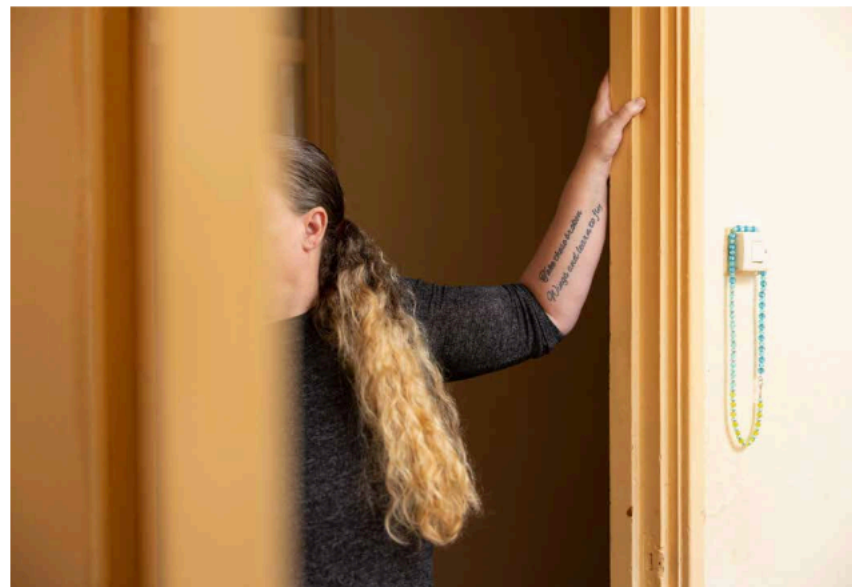

Ze was in shock toen ze de bedragen hoorde. Vanwege een aflopend contract voor energie moest Cristi eerder dit jaar verplicht overstappen op een hoog variabel tarief. Haar maandbedrag steeg plots met honderden euro's tot een astronomische 708 euro. Daar kwam nog een jaar-afrekening van 1.700 euro bij, terwijl ze gewend was geld terug te krijgen en haar verbruik ook nauwelijks was veranderd.

Haar bewindvoerder Henk – 'zonder hem zou ik ten einde raad zijn' – heeft de eerste schade weten te repareren met een gift uit een fonds en met de energietoeslag. Maar die verlichting was tijdelijk. Zelfs nu de kinderbijslag voortaan volledig naar de energierekening gaat, raakt ze daar elke maand steeds een stukje verder mee achterop. 'Ik moet nu alles doen van mijn weekgeld,' zucht Cristi. 'Ook wat ik vroeger voor mijn dochter kon doen van de kinderbijslag. Henk zegt dat het echt niet anders kan.'

Steenkoude vloer

Boven op het vele wat Cristi al meemaakte in haar leven kwam vijf jaar geleden een zware hartaanval. Haar wereld is klein geworden. Vanwege haar zwakke gezondheid en een gebrek aan mobiliteit – tot haar frustratie heeft ze nog altijd geen scootmobiel ter beschikking gekregen van de gemeente – is ze veroordeeld tot thuis-zijn. 'Dat wordt wat als het kouder wordt. Ik durf de verwarming nauwelijks nog aan te doen.'

Cristi's portiekflat ziet er behoorlijk uitgeleefd uit. Het stukgesleten laminaat is al heel lang aan vervanging toe. De vloer is steenkoud in de winter; eronder zitten de bergingen die in open verbinding staan met de buitenlucht. De woningcorporatie lijkt nog helemaal geen werk te hebben gemaakt van energiebesparing.

Stekker eruit

Van de knoert van een tv in de hoek van de woonkamer ligt de stekker eruit. 'Een stroomvretter,' zegt Cristi. 'Ik kijk nu alles op de tablet die ik van mijn zus heb gekregen.' Het treurige is wel dat ze sinds kort haar geliefde zenders niet meer kan kijken. Ze is gek op natuurdocumentaires, vooral als ze spelen in landen als Canada. Maar in de zoektocht naar extra bezuinigingen heeft Henk een goedkope pakket voor internet en tv voor haar moeten nemen. Haar favoriete programma's zitten daar niet in.

Weggevertjes

Cristi's huidige weekgeld bedraagt 110 euro. 'Sommige mensen noemen dat veel,' bromt ze. 'Maar koop maar eens wasmiddel of een beetje fruit, dan zie je hoe snel het er doorheen gaat.' Datzelfde weekgeld heeft ze nodig om nu dan toch iets voor haar dochter kan kopen, zoals laatst een nieuwe *battlepass* van een tientje, zodat ze Fortnite kan blijven spelen met haar vriendinnen. Voor kleding is ze nu op weggevertjes aangewezen. Haar dochter vindt het vreselijk, en Cristi zelf eigenlijk ook.

Hun gezinsbegeleider heeft toevallig een dochter die iets ouder is. Ze kwam al aanzetten met de eerste shirtjes en bloesjes. Cristi en haar dochter moeten zich nog wel over het verschil in smaak zien heen te zetten.

Samen in een bed

'Ik moet echt m'n best doen om niet te veel na te denken over alles. Henk zegt dat ik me geen zorgen hoef te maken over mijn weekgeld, maar ik doe het wel. Niet om mezelf, maar om mijn dochter. Ik vertrouw op Henk, maar hij kan ook niet sturen wat er gebeurt in de wereld of wat onze regering doet.'

Straks, als het winter is, zal haar dochter nog een offer moeten brengen: 'Haar eigen kamer is heel koud. Ze vindt het fijn om zich daar terug te trekken, maar ik kan nu echt niet hebben dat daar de verwarming aan moet. Als ze wil, mag ze mijn slaapkamer gebruiken. Die is kleiner, dat is veel minder stoken. En dan moeten we maar samen in mijn bed slapen.'